

Med disse Udtalelser tillader jeg mig at anbefale de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget, henholdsvis Flertallet indenfor dette, samt at anbefale Lovforslagets Overgang til 3die Behandling. Jeg skal kun til Slutning henlede Opmærksomheden paa den Forbindelse, der er mellem dette Lovforslag og Lovforslaget om Umyndighed og Værgemaal.

Steineke: For kort Tid siden kunde man i Aftenberlingen læse, at Udvalget om Ægteskabslovsforslaget havde holdt en lang Række Møder, og at der nu i et Underudvalg var blevet Enighed om Forslaget. Denne Meddelelse var lige saa rigtig, som den Art Avismeddelelser plejer at være. Som Betænkningen nemlig viser, er der langt fra opnaaet Enighed paa afgørende Punkter. Og ej heller kan man paastaa, at Udvalget har holdt en lang Række Møder. Men jeg antager, at Bladet har tænkt paa Udvalgets Flertal, Venstre og Det konservative Folkeparti, der i Fællesskab skal have holdt en hel Del Møder for at kunne fremtræde enige overfor de andre Partier i Udvalget. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke tidligere, hvor det har drejet sig om rent saglige Spørgsmaal uden særlig partipolitisk Betydning, har set en saadan Fremgangsmaade anvendt, og jeg finder den i og for sig ogsaa uheldig og stridende mod Udvalgsforhandlingens Idé, som jo netop er den omhyggelige frie og fuldkommen saglige Drøftelse af Forslagene. Thi det er klart, at der hverken er samme Mulighed for at opnaa Enighed eller blot for at faa Sagen gennemdrøftet til Bunds, naar to Partier, Flertallet, i Forvejen ved Udendørsforhandlinger er blevet enige, som naar alle Udvalgets Medlemmer deltager i Forhandlingen og alle Synspunkter brydes i en fri og alsidig Drøftelse. Jeg beklager derfor, hvis det er Regeringspartiernes Mening fremtidig ved saadanne rent saglige Lovforslags Behandling paa denne Maade at søge at forfuske Udvalgsbehandlingen Idé. Og jeg beklager det saa meget mere, som den i øvrigt imødekommende og hensynsfulde Maade, paa hvilken den ærede Ordfører har ledet Plenarmøderne, om jeg saa maa sige, ellers vilde kunne tænkes at have ført til endnu større Enighed om Lovforslagets Detailler, end Tilfældet er blevet. Imidlertid vil man af Betænkningen have set og af den ærede Ordførers Gennemgang i Dag have hørt, at der dog paa mange Punkter er opnaaet Enighed, ogsaa om en Række Ændringsforslag, eller i hvert Fald opnaaet

Enighed indenfor et Flertal i Udvalget, hvortil undertiden ogsaa Socialdemokratiet har hørt. Med Hensyn til disse Punkter skal jeg derfor i al Almindelighed henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg skal kun om to enkelte Spørgsmaal gøre nogle Bemærkninger, før jeg gaar over til kort at gøre Rede for Mindretallets Ændringsforslag.

Det første Punkt, jeg vil sige et Par Ord om, er Ændringsforslag Nr. 12, der vedrører Kønssygdommes Betydning som Hindring for Ægteskabs Indgaaelse. Det gjaldt her for det Mindretal, hvortil jeg hører, at faa formet en Regel, der dels i Praksis vilde skabe den størst mulige Sikkerhed for Lovens Effektivitet paa dette Punkt, dels ikke vilde friste til falske Erklæringers Afgivelse. Jeg udtalte ved første Behandling, at Lovforslaget i denne Henseende ikke var fyldestgørende, og Socialdemokratiet havde da først i Udvalget stillet et Ændringsforslag, hvorefter enhver af Brudefolkene indenfor 3 Uger for Ægteskabets Indgaaelse fra en Læge skulde faa bevidnet, enten at Fare for Smitte som Følge af Kønssygdom og for en saadan Sygdoms Overførelse paa Afkommet maatte betragtes som usandsynlig, eller at der i Tilfælde af, at en saadan Sandsynlighed forelaa, af Lægen var givet begge Parter den fornødne mundtlige Underretning herom og Vejledning til at undgaa Smitte; den af Lægen udstedte skriftlige Erklæring skulde dog kun lyde paa, at Betingelserne i Henhold til Loven var fyldestgjort. Man vilde herved, saa vidt det var gørligt, paa den ene Side sikre sig, at Forholdet med Hensyn til Kønssygdommene ikke gav Parterne Anledning til falske Erklæringer paa Tro og Love, idet Lægens Udtalelse traadte i Stedet for Parternes, og paa den anden Side gav man Lægens Erklæring en saadan Form udadtil, at ingen uvedkommende kunde læse noget for Parterne generende deraf. Naar vi ikke destomindre ikke har bibeholdt dette Ændringsforslag, men har tiltraadt Udvalgets Ændringsforslag Nr. 12, skyldes dette først og fremmest, at det kun paa denne Maade var gørligt at opnaa en Formulering, der var mere betryggende end Regeringsforslagets, men ogsaa den reelle Betragtning, at en alt for brat Overgang fra den nuværende Tilstand, d. v. s. Lovløshed, til en konsekvent Ordning som den af os foreslaaede paa Grund af den herskende Uvidenhed og Fordomsfuldhed overfor det seksuelle Spørgsmaal kunde virke stødende i visse Dele af Befolkningen. Derfor har